

12 Дъмките на-мъдрите уста (сѫ) благодатъ:
а устните на-безмъката ще го попіатъ.

13 Началото на-дъмките изъ устата мъ (е)
безміє: и крайо на-говоренъто мъ зло вѣйство.

14 При сичко това безмъкъ умножава дъмы,
(като) човѣкъ не знає що тре да вѣде: и кой
ли може да мъ извѣсти що ще да буде по него?

15 Трудо на-безмъките утважава ги, поне-
же не знаатъ да върватъ въ градътъ.

16 Горьки ти, земле, на-коѧто (е) царьс-
младъ, и князовете ти ранш юдатъ!

17 Блазе си тебе, земле, на-коѧто (е) царьс-
сынъ благороденъ, и князовете ти юдатъ во
время, за укрѣпленіе, а не за упіванѣ!

18 За многостъ лжливство паднава покрово-
клюпній: и за неракотните рѣце капе дамо.

19 За веселѣј праватъ гезки, и віното весе-
ли живките: но срекрото ѿвѣтствование въ сичко.

20 Не прокълни царята, чито въ мыслата
ти: и не прокълни коратката въ скровицната
ти ложница: защото некесното птиче ще прине-
се гласътъ, и онова чито има крѣла ще из-
вѣсти веџката.

Глава ІІІ.

(Размышленія за допошеніето което-сме длъжни за благостните на-
сътатъ. Требува да послѣдуваме редътъ щото Богъ иреноручи,
за да ни промисли опова което ни е нужно за животата.)

ФЪРЛІ хлѣбатъ ти по лицѣ на-водките: за-
щото во многътъ дни ще го намѣришъ.

2 Дай дѣлъ на седмъ, а єще на осмъ: за-
щото не знаешъ какво зло ще вѣде на землата.

3 Ако сѫ облацките пълни, ще пролїатъ дождъ
на землата: и ако дървес падне камъ югъ, или